

[Morten Lange.]

tjeneste med al mulig støtte. Skal den omstilling klares uforberedt, er det klart, at der må opstå vanskeligheder. Over for det ærede medlem hr. K. B. Andersen vil jeg gerne understrege, at jeg forstod på hans indlæg i går, at alle ansvarsbevidste partier ville arbejde sammen med regeringen om fællesmarkedstilslutningen. Vi er — og jeg håber, at det fremgår af, hvad jeg har sagt — bestemt også ansvarsbevidste og bestemt parat til at arbejde sammen med regeringen om det, vi mener er den ansvarlige politik for landets fremtid. Jeg tør garantere, at det vil være vanskeligt for det ærede medlem hr. K. B. Andersen at få ført mere vidtgående politisk sandhedsbevis for, at det kun er fællesmarkedstilhængere, der er ansvarsbevidste. Det vil i hvert fald føre til, at hans engelske partifæller kommer til at stå i et sælsomt lys.

En sådan politisk nyorientering vil sætte gang i løsningen af mange af de store problemer i vort land. Lad os blot igen vende os til landbruget, for hvilket den højtærede statsminister blot kunne stille nye støtteordninger i udsigt. Han antydede, at de skulle være lidt mere konstruktive end sidste år, og bragte sig derved på linje med den højtærede landbrugsminister, der i sidste landbrugsdebat stillede i udsigt, at bl. a. de forslag, vi har fremsat til sanering af landbrugets problemer, skulle komme i anvendelse. Men det er langtfra at gå vidt nok. Det er helt afgørende klart, at de nugældende støtteordninger, som løber op til beløb, der efterhånden begynder at nærme sig milliarder om året, når vi tager det hele med, kan vi ikke holde til. Det må radikalt ændres, og det kan kun ændres, hvis vi samtidig går i gang med virkelig at gøre noget ved vor landbrugsstruktur. Den må lægges om, vi kan ikke fortsætte med at yde dette erhverv en helt gigantisk socialhjælp, men her forekommer det mig at trontalen ganske mangler perspektiv. Der blev sagt lidt vagt om, at det skulle nok være på en anden måde, og at det så nok anderledes ud, når vi kom ind i fællesmarkedet; men jeg er ganske sikker på, at selv om vi skulle havne i fællesmarkedet, hvad jeg som sagt ikke ser på med hverken sympati eller tro, er det nok sådan, at der kan gå mange år, før det løser nogen af

vore landbrugsproblemer, hvis det overhovedet gør det. Lad os få lavet en landbrugspolitik, hvad enten det bliver solskin eller regnvejr, så kan vi snakke om, hvor vi skal orientere vore markeder hen. Sagen er jo den, at der må lægges hovedvægt på investeringer i kollektive produktionsled — det er dér, der er størst mangel på afsætningsmuligheder — på åbning af nye markeder, fremstilling af nye produkter. Det kan måske siges på den måde, at jeg tror ikke, man sidder særlig godt på flæsket nu om dage; det er jo et ældre ordsprog, men det synes at have kneben gyldighed nu. Men, højtærede statsminister, det haster. Fristen for nye ordninger er juni næste år, og hvis der skal ske noget virkelig nyt og radikalt, var det hyggeligt med nogle måneder til at se på det. Det forekommer mig, at det kan blive vanskeligt at nå, når man ikke engang af trontalen har kunnet ane et perspektiv.

Den højtærede statsminister gjorde meget ud af omtalen af vor økonomiske situation. Det fremgik for øvrigt ikke med nogen tydelighed, at statsministeren forstod den afgørende rolle herfor, som den store pengeudpumpning til landbruget har spillet. Jeg skal gerne erklære mig enig med den højtærede minister i, at der er sket en uheldig økonomisk udvikling herhjemme i de seneste måneder, og at regeringen og folketinget må gøre en indsats for at bremse inflationen og dæmme op for valutareservernes svind. Vi tilsagde vor støtte til ethvert rimeligt forslag i foråret, da regeringen fremsatte sine omsætningsafgiftsforslag.

Ingen ved bedre end vi, at en løbsk inflation først og fremmest går ud over de økonomisk svage i samfundet, som har sværest ved at skaffe sig erstatning for prisstigningerne i en fart. Men regeringen sluttede altså forlig med de borgerlige partier, og trods det, det ærede medlem hr. K. B. Andersen sagde i går, forekommer det mig, at når man ser detaljerne i forliget igennem, var det faktisk næsten ord til andet på de ærede medlemmer hr. Poul Sørensens og hr. Poul Møllers vilkår. Endnu har den højtærede statsminister åbenbart ikke helt forstået konsekvenserne af dette ulykkelige forlig, som han nærmest refererede til med stolthed, som var det et politisk